

uden at den communale Frihed lider et meget væsentligt Skaar. — Jeg kan her maaskee lettest nu med saa Ord forklare en af de Hovedgrunde, hvorfor jeg lægger megen Vægt paa, at Skatten kun vedtages for en kort Periode, hvorfor jeg mener, at det er betydningsfuldt, at den lovgivende Magt beholder frie Hænder, naar denne Aarige Periode er forbi, ikke som om jeg derved meente at sige noget Nyt, det Samme er allerede sagt af flere ærede Medlemmer, og det er i Grunden sagt i den samme Sammenhæng, men jeg tillader mig at gjentage det paa min Maade, fordi det er Slutstenen af hele min Betragtning af denne Sag. Det var en Bemærkning, som blev gjort igaar af det ærede Medlem af Udvalget fra Jylland (Brinck-Seidelin), at de, som frygtede for, at Loven, saaledes som den forelaa fra deres Haand, ikke vilde indeholde den fornødne Betryggelse, vilde kunne sørge for at faae denne ved en lille Forandring i en anden Lov; han trængte ikke til en saadan Beroligelse, men de, som trængte dertil, kunde faae den, ganske let og simpelt, meente han. Hvad var det da for en Beroligelse, vi kunde faae? Det var den, at man i de Communalløve, som ligge for paa et andet Sted, Kjøbstads- og Landcommunalløvene, skulde sørge for at faae indsat Paragrapher, som sagde, at de Skattelister, som ved denne Lov komme frem, skulde benyttes i de communale Bessatningsforhold. (Brinck-Seidelin: Forsaavidt det ikke er Skatter paa Hartkorn). Ja naturligviis, men ikke alene Hartkornsskatter; det er netop Ulykken, at det ærede Medlem altid alene tænker paa Landet, her er dog ogsaa Spørgsmaal om Kjøbstæderne; man maa tage Forholdet under en lidt almindeligere Betragtning. Men naturligviis, her er kun Tale om Skatter, der svares efter Formue og Leilighed, og ikke enten om Skatter, der svares af Hartkorn, eller om Grundskatten i Kjøbstæderne osv., det er en Selvfølge; men føler end ikke det ærede Medlem, at naar man gjør et saadant Forslag, er det for det Første en meget utilfredsstillende Trøst at byde dem, der have den omtalte Frygt, thi iaar — det holde vi os dog Alle forvisse om — skal Indkomstskatteløven gennemføres, men er der Noget, der for Alvor troer, at

Land- og Kjøbstadcommunalløvene ville blive gennemførte iaar? Og for det Andet, troe de ærede Medlemmer, og troer det ærede Medlem selv, at vi saadan uden videre kunne sige: Den Bestemmelse skulle vi have sat ind i Communalløvene med Hensyn til Bessatningen? Hvad ligger der i Grunden ikke i den Fordring, at Kjøbstædernes communale Indkomstbessatning ikke skal afgjøres paa første Haand i Communerne, men efter det Maskineri, som her opstilles til Statskatten? Ja, her komme vi netop ind paa et af de Spørgsmaal, som ved en mere omfattende Betragtning af Skatteforholdene altid maae gjøre sig gjældende. Det er, hvorledes Stat og Commune skulde dele mellem sig. Det kan skee paa den Maade, at de Skatter, Staten benytter, benytte Communerne ikke, og omvendt, men det kan ogsaa skee paa den Maade, at Staten og Communerne ere fælles om Skatten, men saa skeer det gjerne paa den Maade, at Staten benytter væsentlig een Skat, og at der saa føies et Tillæg dertil i Communerne paa det Grundlag, der er givet for Statskatten, f. Ex. hos os paa Hartkornet; eller omvendt, vi kunne have en væsentlig og oprindelig communal Skat, og saa kan Staten benytte det Grundlag, der er givet igjennem Communerne. Det vil f. Ex. efter Lovforslaget blive Tilfældet i Kjøbenhavn; den Omstændighed, at Kjøbenhavn har faaet sin communale Indkomstskat ordnet i 1861, giver os Medlemmer fra Kjøbenhavn en vis særegen Frihed ved denne Sags Behandling; thi vi ere — om jeg saa maa sige — udenfor Ilden. Jeg troer nu paa ingen Maade, at det kunde være rigtigt at indføre en Statsindkomstskat og saa sige til Kommunen: Nu kan Du tage og øse af samme Kilde. Nei, alle de Betragtninger, som den ærede Minister gjorde gjældende, forstaaer, anerkjender og vurderer jeg, naar han anvender sin Indflydelse og Virksomhed paa at gennemføre Regler for den communale Bessatning i de communale Love, der foresligger til Behandling. Der er Udgangspunktet for en senere Ordning, naar man vil gaae over til Procentsystemet, men i dette Dieblis anseer jeg det for meget misligt, meget farligt at prøve sig frem i denne Retning, med eet Ord, at gaae paa Eventyr. Det er farligt for Finants-